

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 37. S. Bonifacius Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII. Discipulus fieret. Renuit primum Ab-
 A. C. 723. batissa nolens, ut virum sequeretur sibi
 ignotum, cum etiam nescirent, quo itu-
 rus esset. At Gregorius: *Si equum mihi
 non concedis, pedibus sequar.* Tandem-
 que constantissime id flagitanti datis e-
 quis famulisque permisit, ut abiret.

Ceterum difficillima profectio fuit
 præsertim adolescenti paternæ domus
 deliciis assueto, nam in Thuringiam per-
 venientes eam a Saxonibus, vicinis po-
 pulis, & Deorum cultoribus, incensam
 & vastatam habuerunt. Tanta pauper-
 tas premebat incolas ut vix ossibus hæ-
 rerent, quippe annona parcissime & ex
 remotis locis afferebatur. Itaque Mis-
 sionarii labore manuum suarum labora-
 re cogebantur. Sæpe Infidelium immi-
 nentium metus, eos intra urbis mœnia
 cum indigenis se recipere compellebat,
 ubi arctissima erant omnia, & multo
 tempore opus erat, donec colligerentur
 copiæ repellendis hostibus pares.

§. XXXVII.

S. Bonifacius Episcopus.

Cum in hunc modum Owinfridus ali-
 quamdiu pio labori insudasset, uno
 suorum cum Epistola Romam misso, Pon-
 tifici Missionis suæ rationem reddidit, &
 in quibusdam rebus arduis consilium ex-
 petiit. Papa dato responso Owinfri-
 dum

dum invitavit, ut in Italiam rediret. Ille ^{Sæcul. VIII.}
 morem gessit & comitantibus aliquot ^{A. C. 723.}
 discipulis secundo Romam venit. Ubi
 ad Papam delatum, Sanctum Virum ad-
 esse, jussit, ut in Domo Hospitum omni
 obsequiorum genere foveretur. Tum
 ad se vocatum de Fide Ecclesiæ Catho-
 licæ interrogat. Petiit Owinfridus mo-
 ram, qua Confessionem Fidei suæ con-
 scriberet, eamque deinde attulit. Ela-
 psis paucis diebus reddidit eam Papa, &
 penes se considerare jussum hortabatur, ut
 hanc Doctrinam semper servaret, & alios
 doceret. Tota ferme illa dies inter
 mutua colloquia quæstionesque de Reli-
 gione & Infidelium conversione consum-
 pta est.

Tandem Pontifex propositum sibi esse
 aperuit, eum illis populis Pastore desti-
 tutis Episcopum dare. Obediit S. Pres-
 byter, & futuræ ordinationi præstituta
 Dies est ultima Novembris anno 723.
 S. Andreae sacra; simul Papa aliud ordi-
 nato nomen imposuit, quo orbi innotuit;
 nempe Bonifacium appellavit. Juramen- ^{Ap. Othlor,}
 tum quoque ab eo exegit, anno septimo ^{lib. I. 14.}
 Leonis Imperatoris, Indictione sexta, ni-
 mirum eodem anno 723. datum, quo
 promittit, se Fidei puritatem & unitatem
 Ecclesiæ servaturum, Summo Pontifici
 semper consensurum, ipsius & Ecclesiæ
 Romanæ Prærogativas defensurum, cum
 Epis-

Sæcul. VIII.
A. C. 723.

Episcopis Canones non observantibus non communicaturum, eos pro viribus cohibiturum, aut ad Papam delaturum. Hoc juramentum manu sua scriptum supra Corpus S. Petri deposuit; unde dispicitur, quod in Ecclesia Vaticani ordinatus fuerit.

Ap. Othlon.
c. 16. 17. &
tom. 6.

Papa vero S. Bonifacio dedit Librum Canonum, ut Prædicationis & Regiminis normam haberet, tradiditque sex Epistolas, quarum prima ad Carolum Martellum data erat. In ea Principis favoribus commendat Bonifacium Episcopum, ad Infideles, Rheni oras, ad Orientem positas, incolentes missum.

Conc. Ep. 2.
34. & c.
p. 1439. & c. 5.

Quippe Franci ultra hunc fluvium in Germania late dominabantur. Secunda Epistola directa est ad omnes Episcopos, Presbyteros, Diaconos, Duces, Comites, omnesque Christianos, quos Papa hortatur, ut Bonifacium & Socios ipsius benevole excipiant, alimenta & cetera omnia necessaria præbeant. Econtra Anathematis poenam comminatur illis, qui ejus Ministerio adversari fuerint.

S. Bonifacius
Germaniæ
Apostolus.

Hæc Epistola primo Decembris anno 723. postridie Ordinationis Bonifacii data est, unde conjicere est, reliquas quinque eodem die fuisse datas. Epistola tertia directa est ad populum & Clericos, quos Bonifacius rectorus erat, & in ea præ-

præscribuntur Regulæ, quas eum in Mu-
 nere suo observare oportebat. Sunt ve-
 ro eadem de verbo ad verbum, quæ in
 Mandatis ad Bavaros anno 716. missis
 continentur. Epistola quarta data est
 ad Thuringios, & imprimis ad quinque
 Principes, qui singuli nominantur. His
 gratulatur Pontifex, quod Idolorum Cul-
 toribus se ad pristinam superstitionem re-
 vocantibus fortiter restitissent, ad perse-
 verantiam, & obedientiam Ecclesiæ Ro-
 manæ atque Bonifacio præstandam ex-
 hortatur. Epistola quinta data est ad to-
 tum populum Thuringiæ, id est, ad Infi-
 deles, quos Papa excitat, ut se conver-
 tant, Doctrinam Bonifacii recipiant, ba-
 ptizentur, Pastori suo Domum, & sibi
 ipsis Ecclesias ædificent. Ultima data
 est ad omnem populum priscorum Saxo-
 num. Ita appellabantur Saxones in Ger-
 mania, ut ab illis, qui in Magnam Bri-
 tanniam navigaverant, discernerentur.
 Hos Pontifex hortatur, ut Idololatriam
 abjiciant, eisque Bonifacium, quantum
 potest, commendat. Conjectura est,
 S. Episcopum qui populorum istorum in-
 dolem exploraverat, has Epistolas dicta-
 se, cum sciret, quantum bonum inde
 sperandum esset. (*)

§.XXXVIII.

(*) Deutschland ist nach Gott ohne Zweifel
 den

Sæcul. VIII.
 A. C. 723.

Sup. n. 27.